

**JÁ BYCH
SE NEBÁL...**

NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL REVIZOR

PREMIÉRA
27. DUBNA 2019
V DIVADLE ABC

ÚPRAVA A REŽIE
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA
TEXTY PÍSNÍ

DAVID DRÁBEK
MARKÉTA BIDLASOVÁ
MAREK ZÁKOSTELECKÝ
ALEXANDRA GRUSKOVÁ
DAREK KRÁL
TOMÁŠ BELKO

NÁPOVĚDA IVANA LUPAČOVÁ
INSPICE EVA KUKUČKOVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa a Michal Kazda. Světla Jan Beneš a Michal Machač. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

OBSAZENÍ

ANTON ANTONOVIČ
SKVOZNIK-DMUCHANOVSKIJ,
MĚSTSKÝ HEJTMAN _____ VÁCLAV KOPTA
ANNA ANDREJEVNA,
JEHO MANŽELKA _____ PAVLA TOMICOVÁ
MARJA ANTONOVNA, JEHO DCERA _____ EVA LEINWEBEROVÁ
LUKA LUKIČ CHLOPOV,
ŠKOLNÍ INSPEKTOR _____ JIŘÍ PANZNER
AMOS FJODOROVIČ LJAPKIN-
-ŤAPKIN, OKRESNÍ SOUDCE _____ PAVEL JUŘICA
ARTĚMIJ FILIPOVIČ ZEMLJANIKA,
SPRÁVCE CHUDINSKÉHO ÚSTAVU _____ TOMÁŠ MILOSTNÝ
IVAN KUZMIČ ŠPEKIN, POŠTMISTR _____ OLDŘICH VÍZNER
PETR IVANOVIČ DOBČINSKIJ, OBČAN _____ VIKTOR DVOŘÁK
NASTASJA FILIPOVNA BOBČINSKÁ,
OBČANKA _____ EVELLYN PACOLÁKOVÁ
DĚRŽIMORDA, STRÁŽNÍK / ABDULIN,
KUPEC _____ ZDENĚK VENCL
IVAN ALEXANDROVIČ CHLESTAKOV,
ÚŘEDNÍK Z PETĚRBURGU _____ TOMÁŠ HAVLÍNEK
OSIP, JEHO SLUHA _____ RADIM KALVODA
NIKOLAJ VASILJEVIČ HANNIBAL _____ MAXIM MEDEDA
DÍVKA Z LEDU _____ LUCIA SCHUBERT

Aranžmá smyčcových partů Darek Král & Martin Sedláček. Hudbu nahráli: Vlastimil Koblre (1. housle), Tomáš Hubka (2. housle), Karel Untermüller (viola), Zuzana Dostálová (violoncello), David Pavelka (kontrabas), Darek Král (Grand piano & Windchimes), Štěpán Škoch (perkuse a klarinet), David Landštof (perkuse).
Mix a mastering Štěpán Škoch v All Senses Production Praha.
Korepetice Darek Král & Martin Sedláček.
Hudební produkce Darek Král.

Nositel autorských práv českého překladu zastupuje Dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z. s.

REVIZOR

Námět k *Revizorovi* údajně poskytl Gogolovi Alexandr Puškin, když mu vyprávěl příběh o jakémsi pánovi, jenž se kdesi v Novgorodské gubernii vydával za ministerského činovníka a obral všechny obyvatele města. Gogol hru napsal v roce 1836 a poprvé ji četl na večírku u básníka Žukovského. Puškin se prý válel smíchy. Dostat hru na jeviště ale nebylo lehké, cenzura povolila až druhou verzi v roce 1842. Premiéry se účastnil i sám car Mikuláš, uprostřed představení však pohoršen odešel. Ruské

publikum se v názoru na *Revizora* rozdělilo na dvě půlky – jedni hru nadšeně vítali a vnímali ji jako politickou proklamaci, druzí ji nevybíravě odsuzovali. Ruské divadlo do té doby nikdy nic takového nezažilo. Gogol příliš nechápal ani jednu stranu, tvorba politického manifestu nebyla jeho cílem. Z *Revizora* se však každopádně stala jedna z nejhranějších a nejslavnějších komedií světového jeviště.

–mb–

GOGOL, NIKOLAJ VASILJEVIČ (1809–1852)

Ruský dramatik a prozaik ukrajinského původu, dnes považovaný za ikonu ruské literatury, otce kritického realismu a odvážného autora satirických děl. Ruská realita první poloviny 19. století byla ovšem ke Gogolovu talentu nelítostná. Gogol se za svého života setkával s okázalou kritikou a neúspěchem takřka na každém kroku. Existenční krize vyvrcholila na sklonku jeho života, kdy pod tíhou ran osudu takřka zešílel. Smutný osud člověka, jenž zásadně změnil podobu světové literatury a následující generací spisovatelů byl a je až heroicky uctíván.

PUŠKIN, ALEXANDER SERGEJEVIČ (1799–1837)

Jeden z nejvýznamnějších ruských básníků, zakladatel moderní ruské prózy. Dědečkem Puškinovy matky byl Abram Petrovič Hannibal, ruský vojenský a politický činitel afrického původu, pravděpodobně z oblasti dnešní Eritreje. Některé zdroje uvádějí, že Hannibal byl synem jednoho z etiopských vladařů, který byl v sedmi letech odveden jako rukojmí do Konstantinopole, kde měl sloužit jako pojistka věrnosti své šlechtické rodiny Osmanské říši. O pouhý rok později, tedy v osmi letech, byl vykoupěn ruskými vyslanci a odveden k carskému dvoru Petra Velikého, který si Hannibala oblíbil, ten u dvora vybudoval úspěšnou kariéru a byl přijat do řad ruské šlechty.

POTĚMKINOVY VESNICE

Jako Potěmkinovy vesnice bývá označována snaha falešně přikrášlit skutečnost a zastírat pravdivý stav věcí. Kdo ale byl Potěmkin a proč v průměru figurují vesnice?

Grigorij Alexandrovič Potěmkin byl ruský voják a politik, dlouholetý rádce, milenec a neoficiální spoluvládce carevny Kateřiny II. Veliké. Ta v rámci rozšiřování své říše roku 1783 anektovala celý Krymský chanát, připojila ho k Rusku a Potěmkin tam udělala gubernátorem. A aby se pochlubila skvělými výsledky své kolonizační politiky, pozvala na Krym delegaci diplomatů z nejrůznějších zemí Evropy. Zúčastnil se jí i rakouský císař Josef II. Jenže Krym měl ke vzkvétajícímu kraji hodně daleko. Potěmkin byl ovšem pro slávu své panovnice i slávu Ruska ochoten udělat cokoli. A tak pozval z Petrohradu na čtyřicet malířů, ti namalovali kulisy vesnic a rozestavili je podél Dněpru, po němž pluly koráby s carskou suitou. A vůbec se postaral, aby delegaci ohromil. Na březích tudíž defilovali svátečně oblečení venkované – převlečení vojáci Potěmkinových pluků samozřejmě – mávali a zpívali písně. Kolem se pásli dobytek. Z dálky nebylo vidět, že dobytek sotva stojí na nohou, neboť carevně ukazovali pětkrát či šestkrát totéž stádo, které v noci hnali vždy na nové

místo. Podobně bylo vidět i několik pluků, které se pro větší efekt přesunovaly, a tak se předváděly před panovnicí několikrát. Po cestách jely vozy naložené pytlí s obilím (ve skutečnosti se jednalo o písek). Ve městech, kudy průvod přímo projížděl, byly „pravé“ jen hlavní ulice, v průčelí bočních ulic stály opět jen kulisy. Ve vesnických chalupách se pak carevna a její doprovod nestačily divit tomu, že na stole vždy stála pečená husa. Byla to opět jedna a táž pečeně dle potřeby přenášená přes zadní dvorky. Při námořní přehlídce v Sevastopolu stály jen první řady válečných lodí, v posledních řadách byly již jen lodě obchodní „upravené“ na bitevní koráby...

Jedním ze svědků, kteří o falešných vesnicích psali ve své korespondenci, byl např. saský diplomat Georg von Helbig. Objeveny byly i dopisy samotného Potěmkina, v nichž žádal prezidenta akademie umění o urychlené dodání skupiny umělců, kteří by vše namalovali. Dalším důležitým svědkem byl už výše zmíněný císař Josef II., který se s carevnou Kateřinou Velikou sešel na Krymu k politickým jednáním. Ten označil svou cestu na Krym za „halucinaci“.

–mb–

Jednou se Gogol převlékl za Puškina, přišel k Puškinovi a zazvonil. Puškin mu otevřel a křičí: „No, podívej se, Arino Rodionovno, kdo to přišel – já!“

Jednou se Puškin rozhodl postrašit Turgeněva a schoval se na Tverském bulváru pod lavičku. A Gogol se v ten samý den zase rozhodl postrašit Turgeněva, převlékl se za Puškina a schoval se pod druhou lavičku. A už kráčí Turgeněv. To jste měli vidět, jak ti dva vyskočili!

Gogol četl Puškinovo drama *Boris Godunov* a mumlal si: „Tak se na toho Puškina podívejte! Je to ale pacholek!“

Dostojevskij přišel na návštěvu ke Gogolovi. Zazvonil. Otevřeli mu. „Ale jděte,“ povídají, „Fjodore Michajloviči, Nikolaj Vasiljevič už před patnácti lety umřel.“ No a co má být, pomyslel si Dostojevskij, dej mu pánbůh věčnou slávu, já přece taky jednou umřu.

Jednou se Gogol převlékl za Puškina, navrch si připevnil lví kůži a jel na maškarní ples. F. M. Dostojevskij, dej mu pánbůh věčnou slávu, ho uviděl a křičí: „Vsaďte se, že je to Lev Tolstoj! Vsaďte se, že je to Lev Tolstoj!“

Lermontov byl zamilovaný do Natálie Puškinové, ale nikdy s ní nepromluvil. Jednou vyvedl své psy proběhnout se po Tverském bulváru. No a oni přirozeně vyvádějí, koušou ho a celého ho zadělali. A najednou jde ona se svou sestrou Alexandrinou. „Podívej se, ma cher,“ povídá, „že se tak někomu chce takhle si komplikovat život! To už je lepší držet doma víc dětí.“ Lermontov si v duchu až odplivl. „Je to ale kráva,“ myslí si, „takovou bych nechtěl ani zadarmo!“ A od té doby už nesnil o tom, že ji unese na Kavkaz.

Jednou se Puškin střílel v souboji s Gogolem. Puškin povídá: „Střílej první ty.“ „Co já? Ne, ty!“ A tak se tedy nestříleli.

Puškin sedí doma a přemýšlí: „Já jsem génius, to je v pořádku. Gogol je taky génius. Ale vždyť i Tolstoj je génius a Dostojevskij, dej mu pánbůh věčnou slávu, je taky génius. Kdy už to skončí?“ A tím to skončilo.

Citováno z knihy *Z deníků / Anekdoty* Daniila Charmse v překladu Marcely Pittermanové, Volvox Globator, Praha 1996

HERCI A TVŮRCI

DAVID DRÁBEK

Dramatik a režisér. Vystudoval filmovou a divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého a potom nastoupil jako dramaturg do Moravského divadla v Olomouci. Mezi lety 1993 a 2003 působil jako umělecký vedoucí Studia Hořící žirafy. Režiroval v mnoha českých divadlech včetně Národního divadla a Divadla na Vinohradech, v letech 2005–2007 byl stálým režisérem pražského divadla Minor. Od roku 2009 vedl umělecky osm let Klicperovo divadlo v Hradci Králové. Je autorem tří desítek divadelních her, za něž byl mnohokrát nominován na Cenu Alfréda Radoka, resp. Cenu divadelní kritiky, pětkrát pak byl oceněn, a to za hry *Jana z parku*, *Akvabely*, *Náměstí bratří Mašínů* a *Jedlíci čokolády*. Od sezony 2018/19 je stálým režisérem Městských divadel pražských.

ALEXANDRA GRUSKOVÁ

Scénografka a kostýmní výtvarnice. Vystudovala Divadelní fakultu VŠMU v Bratislavě, kde působila v letech 2000–2017 jako pedagog. Spolupracuje s předními divadelními režiséry v Čechách a na Slovensku, věnuje se tvorbě pro operní, taneční i činoherní divadla. K jejím profilovým inscenacím patří například Pucciniho *Tosca*, Dvořákova *Rusalka* nebo Wagnerův *Parsifal* v pražském Národním divadle, Shakespearův *Hamlet*, Rostandův *Cyrano z Bergeracu* či Mozartova *Kouzelná flétna* ve Slovenském národním divadle v Bratislavě, Smetanova *Prodaná nevěsta* v Národním divadle Brno, muzikály *Excalibur* v pražském divadle Ta Fantastika nebo *West Side Story* na Nové scéně v Bratislavě. Jako architektka a kostýmní návrhářka spolupracuje také s filmem a televizí. Několikrát byla nominována na slovenskou divadelní cenu DOSKY, kterou dvakrát získala za nejlepší scénu a kostýmy. V roce 2004 jí byla udělena Cena Tatrabanky za umění.

MAREK ZÁKOSTELECKÝ

Scénograf, loutkoherec, herec a muzikant, angažující se v činohře, opeře, a především v alternativním a loutkovém divadle – nejprve ve spolupráci s amatérskými soubory, později i jako šéf výpravy hradeckého Draku. Vystudoval scénografii na KALD DAMU Praha. Pro domovské Divadlo DRAK v Hradci Králové vytvořil přes dvacet výprav, dále spolupracoval s Klicperovým divadlem v Hradci Králové (kde se uplatnil také jako herec), s plzeňským Divadlem dětí Alfa, Divadlem v Dlouhé, Malým divadlem České Budějovice, HaDivadlem Brno a řadou dalších, také zahraničních divadel (Dánsko, Francie, USA, Austrálie, Polsko). Kromě divadelní scénografie, režie a herectví realizoval i několik architektonických návrhů interiérů, ilustroval též *Lidový zpěvník dudáckých písní* a je členem královéhradeckého divadelního souboru Nejhodnější medvídci.

MARKÉTA BIDLASOVÁ

Dramaturgyně, dramatička a scenáristka. Vystudovala dramaturgii na DAMU, jako dramaturgyně pracovala v Činoherním studiu Ústí nad Labem, v Činoherním klubu, Švandově divadle na Smíchově, divadle Komedie a Klicperově divadle v Hradci Králové. Za hru *Pastička* získala Cenu Alfréda Radoka za nejlepší původní českou hru roku 1995, za scénář k filmu *Jako nikdy* získala cenu Trilobit společnosti Fites a byla nominována na Cenu české filmové kritiky a na cenu České filmové a televizní akademie Český lev. Vede Kurzy tvůrčího psaní při Národním divadle v Praze.

DAREK KRÁL

Absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Palackého. Ještě během studií se spolužákem dramatikem a režisérem Davidem Drábkem založil Studio Hořící žirafy, v němž vytvořil pro divadelní inscenace veškerou hudbu. Spolupracoval s řadou českých režisérů,

nejčastěji však s Drábkem, v jehož inscenacích je Králova hudba nezastupitelná. Také založil produkční firmu All Senses Production se sídlem v pražských Vršovicích, kde se věnuje nejen hudbě užité (například hudební spoty, hudba k dokumentárním filmům), ale produkuje i alba mladým kapelám a interpretům. S Norou Grundovou vytvořil hudební projekt Maya a vydali několik alb (mj. i nominace na Cenu Anděl 2003).

VÁCLAV KOPTA

Narodil se v Praze. Vystudoval hudebně dramatický obor na pražské konzervatoři. V roce 1982 si jej Karel Smyczek vybral do filmu *Sněženky a machři* do role Radka Převrátila. V době studií účinkoval ve vinohradském divadle a v divadle E. F. Buriana. Od roku 1985 do roku 2018 působil v divadle Semafor. Jako hráč na klavír byl členem několika kapel (BossaNova, Bluesberry aj.), dnes je členem skupiny Wooden Shoes a své vlastní kapely Václav Kopta & band. Je autorem textů pro řadu populárních zpěvaček (např. Hana Zagorová, Marta Kubišová) a také textů pro několik muzikálů (*Edith Piaf*, *Lucrezia Borgia*, *Donaha*). Na televizní obrazovce se objevil mimo jiné v seriálech: *Okresní přebor*, *Kancl*, *Doktor Martin*, *Ulice*, *Kosmo*, *Ohnivý kuře*, *Krejzovi*, *Svět pod hlavou*, *Single lady*, na filmovém plátně pak například ve snímcích *U mě dobrý*, *Občanský průkaz*, *Ztraceni v Mnichově*, *Čertí brko* nebo *Chata na prodej*.

TOMÁŠ MILOSTNÝ

Dříve Sýkora, se narodil v Brně. V roce 2015 se rozhodl přijmout jméno svého dědečka Ivana Konstantina Milostného. Tomáš Milostný vystudoval na JAMU obor činoherní herectví. Od roku 1999 doted' působí v Divadle Husa na provázku. Mezi jeho nejvýznamnější divadelní role patří například Smergakov v *Bratrech Karamazových*, Hugo Pludek v *Zahradní slavnosti*, Kubeš v *Baladě pro banditu*, Rogožin

v *Idiotovi*, Švejk a mnoho dalších. Tomáš Milostný spolupracuje i s jinými divadly, mezi něž mimo jiné patří Národní divadlo Brno, HaDivadlo, Stage Art, Divadlo Feste a Spolek sešlých. Výraznější role měl ve filmech *Kuličky*, *Muži v říji*, *Sráči*, *Ženy, které nenávidí muže* a v seriálech *Kancl* či *Bohéma*.

PAVLA TOMICOVÁ

Vystudovala loutkářství na DAMU. Ještě během studií začala spolupracovat s královéhradeckým Divadlem Drak, kde získala hned po svém absolvování stálé angažmá. V Draku působila deset sezon, poté jí Vladimír Morávek nabídl hostování v Klicperově divadle, následující sezonu už Pavla byla členkou souboru. Za roli Arkadinové v *Rackovi* byla nominovaná na Cenu Thálie, za hlavní roli Mařky v Morávkově adaptaci *Maryši* získala v roce 2000 Cenu Alfréda Radoka. Na stejnou cenu byla nominována také za ztvárnění Štěpy v *Petrolejevých lampách*. Kromě Klicperova divadla si zahrála též v Divadle na Vinohradech nebo v Dejvickém divadle. Od sezony 2016/17 je na volné noze. Před filmovou kamerou poprvé zazářila v postavě psycholožky Kulkové v Morávkově kultovním filmu *Nuda v Brně*. Poté si zahrála například v komediích *Snowboardáci*, *Raftáci*, *Padesátka* nebo seriálech *Bazén*, *Ohnivý kuře*, *Krejzovi* a především *Ulice*, kde ztvárňuje divácky vděčnou a oblíbenou postavu kadeřnice Simony. V rámci festivalu rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio obdržela v roce 2014 rozhlasovou Thálii za roli Mado v rozhlasové hře *Znásilnění*.

OLDŘICH VÍZNER

Po absolutoriu DAMU hrál osm let v kladenském Divadle Jaroslava Průchy. Pak dostal nabídku do Činoherního klubu (*Krejcarová opera*, *Tři v tom*, *Hejtman z Kopníku*). Po pětadvaceti letech se rozhodl pro svobodné povolání a od té doby se objevuje v produkcích různých, převážně malých scén. Mohli jsme ho vidět

např. v Ungeltu, v Divadle v Řeznické, v létě se objevil na Pražském hradě jako Oberon ve *Snu noci svatojánské*. Jeho spolupráce s Městskými divadly pražskými začala v roce 1998 titulní rolí ve hře *Cizinec*. Mimo to se objevil ve hrách *Frederick*, *Jezinky bezinky*, *Tři muži ve člunu a pes*, *Tříkrát život*, *Večer tříkrálový*. Od poloviny šedesátých let má za sebou desítky rolí ve filmu i v televizi. Tou nejvýraznější byl sluha Saturnin ve stejnojmenném filmu i seriálu. Dále můžeme jmenovat např. *Léto s kovbojem*, *Sestřičky*, seriály *Arabela*, *Cirkus Humberto* či *Velmi křehké vztahy*.

VIKTOR DVOŘÁK

Po absolvování DAMU nastoupil do angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde se představil nejen na velké tradiční scéně, ale také v alternativním Studiu Hořící žirafy spatěm s osobností Davida Drábka. Po třech letech strávených v Olomouci se rozhodl odejít do ostravského Divadla Petra Bezruče. Od roku 2009 je členem souboru Městských divadel pražských, kde dosud ztvárnil více než dvě desítky rolí (např. Robert v Mayenburgově hře *Plex* nebo Nick v Albeeho *Kdo se bojí Virginie Woolfové?*). Dlouhodobě spolupracuje s divadelní společností Aqualung a pohybovým divadlem Veselé skoky. Divákům je dobře známý také z televizní obrazovky.

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

Narodila se ve slovenských Košicích. Po studiích na JAMU v Brně nastoupila do angažmá v olomoucké činohře, kde se brzy stala výraznou členkou souboru a ztvárnila tu řadu krásných rolí: hrála Mahulenu ve hře *Radúz a Mahulena*, Sylvii ve *Dvou kavalírech z Verony*, Katynku v *Katynce z Heilbronn*, Tat'ánu v *Evženu Oněginovi*, Markétku v obou dílech Goetheho *Fausta*, Barunku a Boženu Němcovou ve hře *Mně zašlá léta vrat'te* či paní Lyonsovou v muzikálu *Pokrevní bratři*. O jejím výrazném hereckém talentu svědčí Ceny za nejlepší výkon

sezony 2000/01 (Larisa v inscenaci *Bez věna*), sezony 2003/04 (Beatrice v *Mnoho povyku pro nic*) a především Cena Thálie 2005 pro mladého činoherce do 33 let. Rozhodující vliv na její herecké zrání měl režisér Peter Gábor, s nímž v Olomouci často a ráda spolupracovala. Od roku 2008 je v angažmá v Městských divadlech pražských.

ZDENĚK VENCL

Herectví se začal věnovat v amatérském souboru J. K. Tyla v Mostě, které se orientovalo především na dětské publikum. Studoval báňskou průmyslovku v Duchcově, ale po maturitě si podal přihlášku na DAMU. V letech 1991–1994 spolupracoval se spolkem Kašpar (mj. hrál v inscenaci *Hodina mezi psem a vlkem*). Po rozdělení souboru odešel společně s Michalem Dočekalem do divadla Komedie, kde byl v angažmá až do roku 2002. Následovalo období profesní nezávislosti, kdy se intenzivně věnoval své zálibě v kulturistice. Herectví ale nikdy zcela neopustil. Průběžně účinkoval na různých pražských scénách (Branické divadlo, Divadlo Bez zábradlí, Divadlo Palace), účinkoval v muzikálech *Krysař* a *Excalibur* a v roce 2009 zakotvil v souboru Městských divadel pražských, kde působí dodnes.

TOMÁŠ HAVLÍNEK

První divadelní zkušenosti získal karlovarský rodák v Divadle Dagmar. Následovalo studium na katedře činoherního divadla pražské DAMU, během kterého hostoval např. v Divadle pod Palmovkou nebo v Divadle na Vinohradech. Po absolutorii v roce 2015 nastoupil do stálého angažmá do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, kde v průběhu tří let ztvárnil mimo jiné role v inscenacích *Shakespeare v Hollywoodu*, *Knězovy děti* nebo *Zavolejte Jeevese*. Za role v *Katech* a *Příšámbůh!* získal ocenění Jihočeské Thálie. Spolupracuje i s nezávislými soubory a je také aktivně činný v několika hudebních uskupeních. Od

sezony 2018/19 je členem hereckého souboru Městských divadel pražských.

MAXIM MEDEDA

Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd v Praze se specializací televizní sportovní komentátor. Tomuto oboru se však nikdy nevěnoval. Jeho velkým zájmem je divadlo. Objevil se v několika inscenacích Studia Ypsilon, hraje v Klicperově divadle v Hradci Králové a v Divadle Bez hranic, které spojuje profesionály a amatéry s vášní pro mimoevropské divadlo. Pochází z Beninu, ale už polovinu svého života strávil v Čechách, kde se svou partnerkou vychovává dvě děti.

EVA LEINWEBEROVÁ

Vystudovala herectví a režii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. V roce 1999 stála u zrodu Divadla Nablízko, ve kterém pak delší čas působila jako režisérka (*Salome*, autorská inscenace *Žrout*) a herečka (*Višňový sad*, *Horor*, *Zahrada*). Hostovala v divadle Komedie nebo hradeckém Klicperově divadle (*Akvabely*). Spolupracuje s pražským divadlem Minor (*O pejskovi a kočičce* – scénář a režie). Pravidelně se objevuje v televizi (*Účastníci zájezdu*, *Vratné lahve*, *Ženy v pokušení*).

RADIM KALVODA

Narodil se ve Vsetíně, ale dětství prožil v Olomouci, kde se poprvé setkal s divadlem v dramatickém kroužku místní LŠU. Studoval na brněnské konzervatoři a pokračoval studiem na DAMU. S přáteli založil Divadelní sdružení CD 94. Jejich první inscenací byla *Cesta kolem světa* a po ní následovaly další: *V zajetí filmu*, *Tři mušketýři* či *Prokletí rodu Baskervillů*. Zájímavou zkušeností, která navázala na práci CD 94, byla účast

v mezinárodním projektu *Jeppe z vršku*, kterou v Dánsku realizoval Petr Svojtka. V Městských divadlech pražských poprvé účinkoval v *Monty Pythonově létajícím kabaretu* a nedlouho na to přišla i nabídka stálého angažmá. Pohostinsky účinkoval v inscenacích Národního divadla, Divadla Ta Fantastika nebo Letních shakespearovských slavností.

JIŘÍ PANZNER

Rodák z Prahy vystudoval DAMU. Už během studia působil v Divadle Radar. Poté hrál například v libereckém Divadle F. X. Šaldy, Činoherním studiu v Ústí nad Labem, Národním divadle v Praze, Divadle na Vinohradech, A studiu Rubín, Divadle na Zábradlí, D21, Divadelní společnosti Masopust či Divadle pod Palmovkou. Od roku 2014 byl členem Klicperova divadla v Hradci Králové. Diváci ho také mohou znát z televizního seriálu *Ulice* či z krimiseriálu *Expozitura*. Zahrál si také ve filmech *Prokletí máje* či *Nenasytná Tiffany*. Ve své filmografii má i nespočet dabingů.

PAVEL JUŘICA

Rodák z moravského Bílovce u Nového Jičina vyrůstal v městečku Odry. Jeho umělecké začátky vedly přes literárně-dramatický kroužek a recitační soutěže na talentové zkoušky Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Na základě úspěchu absolventského představení hry Lidie Razumovské *Milá paní profesorko* dostal celý ročník nabídku na angažmá do Moravského divadla Olomouc, kde Pavel Juřica zůstal celých dvacet let a vytvořil zde několik desítek rolí. Ve stejné době dlouhodobě spolupracoval s Davidem Drábkem v alternativním Studiu Hořící žirafy. V roce 2009 přijal nabídku do Švandova divadla, odkud vedly jeho kroky do Městských divadel pražských, kde působí dodnes.

NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL
REVIZOR

Jedenáctá premiéra sezony 2018/19.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Markéta Bidlasová.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

 bnt attorneys
in CEE

JEN TY LIDI TU NEBĚJ.

PRA
HA
PRA
GUE
PRA
GA
PRA
G

ABC MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ KOMEDIEROKOKO